

TRƯỜNG CAO ĐẲNG NGHỀ THÁI BÌNH Góp phần giảm tình trạng “thừa thầy, thiếu thợ”

Với phương châm “dạy nghề xã hội cần”, từ khi thành lập đến nay, Trường Cao đẳng Nghề Thái Bình không ngừng nâng cao trình độ đội ngũ cán bộ, giảng viên, tích cực đầu tư cơ sở vật chất, trang thiết bị dạy học đồng bộ để nâng cao chất lượng đào tạo. Nhờ những định hướng cụ thể nên hầu hết học sinh, sinh viên sau khi ra trường đều vững tay nghề, có việc làm ổn định và được đơn vị sử dụng tin tưởng, đánh giá cao.

Học sinh, sinh viên Trường Cao đẳng Nghề Thái Bình thực hành trên lớp.

Năm 2014, Trường Trung cấp Nghề Thái Bình được nâng cấp thành Trường Cao đẳng Nghề Thái Bình. Đây là dấu mốc quan trọng đánh dấu sự trưởng thành của nhà trường trong quá trình đào tạo. Để đáp ứng yêu cầu đào tạo nguồn nhân lực phục vụ sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, nhà trường xác định nâng cao tay nghề cho học sinh, sinh viên là việc làm quan trọng. Thấy giáo Phạm Hồng Khang, Hiệu trưởng nhà trường chia sẻ: Nâng cao chất lượng đào tạo nguồn nhân lực là mục tiêu hàng đầu của nhà trường từ khi thành lập. Để thực hiện được mục tiêu đó, trong nhiều năm qua nhà

trường không ngừng đầu tư cơ sở vật chất, trang thiết bị, đồng thời động viên đội ngũ giáo viên tích cực nâng cao trình độ, tay nghề để truyền đạt cho các em những kiến thức cơ bản gắn với cuộc sống. Hiện nay, nhà trường đang đào tạo 10 ngành nghề hệ cao đẳng và trung cấp, trong đó tập trung đào tạo 5 nghề mũi nhọn: may thời trang, công nghệ ô tô, cơ khí hàn, điện công nghiệp, điện tử công nghiệp. Các ngành nghề được nhà trường đầu tư kinh phí mua sắm thiết bị thực hành tương đối đầy đủ, hiện đại, đáp ứng yêu cầu đào tạo nguồn nhân lực trình độ cao. Hiện tại, nhà trường có 8 xưởng thực hành nghề may, 6 xưởng nghề điện, 5

xưởng nghề ô tô, 3 xưởng nghề cơ khí hàn, 4 phòng máy tính phục vụ dạy và học. Cùng với đầu tư cơ sở vật chất, nhà trường cũng xác định chất lượng đội ngũ cán bộ, giảng viên là yếu tố then chốt bảo đảm chất lượng đào tạo, nhà trường đã tạo điều kiện cho cán bộ quản lý và giảng viên tham gia các khóa đào tạo, bồi dưỡng để nâng cao trình độ chuyên môn, kỹ năng nghề và nghiệp vụ sư phạm, thâm nhập thực tế tại các trường dạy nghề để học tập kinh nghiệm, bổ sung kiến thức thực tiễn và tiếp cận sự phát triển về kỹ thuật, công nghệ, thu hẹp khoảng cách giữa đào tạo tại trường với thực tiễn sử dụng lao động của các doanh nghiệp.

TRANG TRÍ LỚP HỌC Theo chủ đề Phương pháp mới của giáo dục mầm non

Hiện nay, toàn tỉnh có 302 trường mầm non, trong đó có 296 trường công lập, 6 trường tư thục với 3.752 nhóm, lớp trong trường mầm non và nhóm lớp độc lập có giấy phép hoạt động, trong đó có 1.235 nhóm trẻ và 2.517 lớp mẫu giáo. Để nâng cao chất lượng nuôi dưỡng, chăm sóc, giáo dục trẻ, thực hiện chương trình giáo dục mầm non mới, các trường mầm non trong tỉnh đã thực hiện nhiều giải pháp và mang lại hiệu quả cao trong đó có hoạt động trang trí lớp học theo chủ đề.

Cô giáo Đoàn Thị Lệ Dung, Hiệu trưởng Trường Mầm non Hoa Thủy Tiên, thành phố Thái Bình chia sẻ: Ở bậc mầm non, vui chơi là hoạt động chủ đạo và đó chính là phương tiện giúp trẻ thực hiện hoạt động qua đó giúp trẻ tiếp thu bài học một cách sinh động. Vì vậy, nhà trường rất coi trọng hoạt động này và khuyến khích giáo viên trang trí lớp học theo chủ đề bài dạy. Để tiết kiệm thời gian, khi chuyển chủ đề bài dạy, các giáo viên đã linh hoạt lưu lại một số nguyên liệu, sau đó bổ sung, sưu tầm, làm đồ dùng, đồ chơi phù hợp với chủ đề mới. Nhờ hoạt động này mà các tiết học luôn sôi động, phong phú, tạo hứng thú cho trẻ trong học tập, khám phá thế giới xung quanh.

Không chỉ có ở Trường Mầm non Hoa Thủy Tiên, tại các trường mầm non, đội ngũ giáo viên đã linh hoạt sử dụng các mảng tường và sử dụng đồ chơi để thiết kế thành những góc hoạt động cho trẻ như góc tạo hình, góc gia đình, góc nghệ thuật, góc bán hàng và một số bảng trang trí lớp. Góc hoạt động được thiết kế phù hợp với chiều cao để trẻ có thể dễ dàng lấy, cất và tự bày biện đồ chơi theo ý mình. Thông qua các tiết hoạt động góc, trẻ có thể tạo ra nhiều sản phẩm để trưng bày cùng nhau sử dụng sản phẩm của các bạn khác trong lớp để chơi và học. Chính

điều này đã làm cho mỗi buổi chơi và học trở nên phong phú, hấp dẫn và có hiệu quả hơn với trẻ. Việc tạo ra nhiều sản phẩm còn rèn cho trẻ đức tính kiên trì, biết tôn trọng và giữ gìn sản phẩm do chính mình hay người khác tạo ra... Cô giáo Nguyễn Thị Hà, Hiệu trưởng Trường Mầm non Phương Công (Tiền Hải) cho biết: Trẻ ở độ tuổi mẫu giáo có trí tưởng tượng cũng như óc sáng tạo rất độc đáo. Để khuyến khích trí tưởng tượng và óc sáng tạo của trẻ, Ban Giám hiệu đã khuyến khích các giáo viên sử dụng và tận dụng nhiều nguyên vật liệu khác nhau để hướng dẫn trẻ làm đồ dùng đồ chơi phục vụ góc hoạt động trong lớp... Tôi cũng thường xuyên xuống các lớp để trò chuyện với các con, cùng giáo viên hướng dẫn các con tự làm đồ dùng, đồ chơi.

Ở nhiều lớp học, việc trang trí mỗi trường giáo dục cũng đã tạo sự năng động, linh hoạt, kích thích trí tưởng tượng, sáng tạo của trẻ như có giáo viên làm một vài vật dụng sau đó để trẻ cùng làm nhằm khuyến khích trẻ có hứng thú trong công việc. Thực tế ở các lớp nhà trẻ, mẫu giáo, nhiều trẻ đã tự làm được

một số tranh ảnh, đồ dùng, đồ chơi quen thuộc như làm đồ chơi các con vật, cắt dán tạo bức tranh làm bưu thiếp tặng bạn, tặng mẹ... Chị Nguyễn Thị Châu, phường Trần Hưng Đạo, thành phố Thái Bình vui mừng chia sẻ: Vào dịp 20/10 vừa qua, tôi rất xúc động khi con đi học ở Trường Mầm non Hồng Nhung về tặng mẹ một tấm thiệp. Món quà tuy nhỏ nhưng ý nghĩa rất lớn. Tấm thiệp là món quà đầu tiên con tự làm, điều đó thể hiện tính tự lập và thích khám phá của con. Không riêng chị Châu, rất nhiều phụ huynh vui mừng khi các con đang lớn dần trong cách nghĩ và hành động.

Nhờ sự sáng tạo của giáo viên và sự tham gia tích cực của trẻ, các tiết học tại các trường mầm non luôn mang màu sắc của sự sôi nổi, hào hứng. Việc trang trí lớp học theo chủ đề đã giúp trẻ hình thành suy nghĩ, cách làm sáng tạo, đồng thời cũng giúp giáo viên chủ động hơn trong các tiết dạy của mình. Đây là một trong những giải pháp quan trọng đang được bậc học mầm non triển khai sâu rộng, mang lại hiệu quả thiết thực.

ĐANG ANH

Các cháu Trường Mầm non Hoa My (Vũ Thư) học vẽ an toàn giao thông theo nhóm.

Cựu thanh niên xung phong Đỗ Văn Tuy, nguyên Đại đội trưởng Đại đội 931, Đại 93 thanh niên xung phong

Đại đội 931 thanh niên xung phong chúng tôi có 214 chiến sĩ được chia làm 10 tiểu đội, trong đó có 4 tiểu đội nữ. Đồng chí Trương Thị Tấn sinh quân ở Hải Phòng đã về quê mẹ của mình ở làng Diệc, xã Tân Sơn, huyện Hưng Nhân (nay là xã Tân Hòa, huyện Hưng Hà) hoạt động đoàn thể rồi gia nhập thanh niên xung phong. Đồng chí Trương Thị Tấn có ý chí phấn đấu tốt ngay từ ngày gia nhập thanh niên xung phong, được kết nạp Đảng tại chiến trường và được cấp trên bổ nhiệm làm Tiểu đội phó Tiểu đội 8. Sau 17 tháng phục vụ chiến trường, đồng chí được cấp trên bổ nhiệm đại đội phó thanh niên xung phong vào tuyến lửa Quảng Bình.

Cựu thanh niên xung phong Trương Thị Tấn, nguyên Tiểu đội phó Tiểu đội 8, Đại đội 931, Đại 93 thanh niên xung phong, Chủ tịch Hội Cựu thanh niên xung phong tỉnh Quảng Ngãi

Tháng 10/1967, tôi được vinh dự đứng trong hàng ngũ của Đảng, năm ấy tôi vừa tròn 20 tuổi. Kết nạp Đảng tôi chuyển về Đại 81, Đoàn 67, giữ chức vụ đại đội phó phụ trách toàn tuyến, nhận lệnh về Thái Bình tuyến quân. Tôi đã về các huyện Vũ Thư, Đông Hưng, Quỳnh Côi, Hưng Nhân tuyến đủ số quân (được gọi là nhiệm kỳ II thanh niên xung phong) trong một tuần. Hoàn thành nhiệm vụ, tôi tranh thủ đêm tối về thăm mẹ ở làng Diệc, báo tin mừng với mẹ là con đã được kết nạp Đảng, mẹ tôi mừng lắm. Sáng sớm hôm sau tôi tạm biệt mẹ lên đường đưa các em thanh niên xung phong vào tuyến lửa Quảng Bình - Quảng Trị.

Cựu thanh niên xung phong Nguyễn Thị Lợi, nguyên Đại đội phó Đại đội 931, Đại 93 thanh niên xung phong, Khu Thạch, thị trấn Hưng Nhân, huyện Hưng Hà

Tôi và chị Trương Thị Tấn gia nhập thanh niên xung phong một ngày, cùng Đại đội 931. Là thiếu nữ đất cảng Hải Phòng nhưng chị Tấn lại về quê ngoại Thái Bình đầu quân. Trong công tác và chiến đấu, chị Tấn luôn nêu cao tinh thần đoàn kết, trách nhiệm, tận tình giúp đỡ đồng đội. Chị luôn coi Thái Bình là quê hương của mình.

Phượng đỏ hoa đất lửa

Thời điểm năm 1965, sau một loạt hành động chống phá công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc, đế quốc Mỹ dùng nước cờ khiêu khích như nã pháo vào các đảo và một số vùng thuộc bờ biển miền Bắc trong đó có cảng Hải Phòng, bắt bớ ngư dân đánh cá ngoài khơi rồi tung biệt kích, thám báo vào đất liền... Tất cả những màn kịch được đế quốc Mỹ dựng lên chỉ để lấy cớ cho việc tăng cường và mở rộng chiến tranh leo thang. Bắt đầu từ đó, đế quốc Mỹ sử dụng không quân và hải quân tăng cường bắn phá miền Bắc nhằm hỗ trợ cho hoạt động của lực lượng Mỹ trên chiến trường miền Nam.

Đình làng Diệc, xã Tân Hòa (Hưng Hà) - nơi chị Trương Thị Tấn dạy binh dân học vụ.

Đế quốc Mỹ đã huy động khá lớn lực lượng máy bay ngày đêm đánh phá ác liệt cảng Hải Phòng, chị Trương Thị Tấn đã được gia nhập đội quân thanh niên xung phong của tỉnh vào tuyến lửa phục vụ nhận thức sâu sắc nghĩa vụ của thanh niên đối với Tổ quốc, chi đội động viên và đưa mẹ của mình về quê ngoại ở làng Diệc, xã Tân Sơn, huyện Hưng Nhân (nay là xã Tân Hòa, huyện Hưng Hà) vừa để tránh bom Mỹ rải thảm vừa có điều kiện hoạt động đoàn thể. Về quê, có kiến thức phổ thông, chí tình nguyện làm công giáo dạy binh dân học vụ cho xã

đồng thời kiêm luôn chức thủ ký đội sản xuất của thôn để rồi mùa xuân năm 1966 từ quê lúa Thái Bình chị Tấn đã được gia nhập đội quân thanh niên xung phong của tỉnh vào tuyến lửa phục vụ nhận thức sâu sắc nghĩa vụ của thanh niên đối với Tổ quốc, chi đội động viên và đưa mẹ của mình về quê ngoại ở làng Diệc, xã Tân Sơn, huyện Hưng Nhân (nay là xã Tân Hòa, huyện Hưng Hà) vừa để tránh bom Mỹ rải thảm vừa có điều kiện hoạt động đoàn thể. Về quê, có kiến thức phổ thông, chí tình nguyện làm công giáo dạy binh dân học vụ cho xã

thang, chị Tấn khát khao được cống hiến sức trẻ của mình cho quê hương, đất nước, chị muốn đi bộ đội đánh Mỹ để chẳng phải hổ thẹn “thua chi, kém em”. Nhưng, còn mẹ già sống một mình nương tựa nơi đây. Chỉ còn cách về quê. Ở đó còn có gia tộc, dòng họ, làng xóm lúc tối lửa tắt đèn có nhau. Trong khói bom tàn phá của giặc Mỹ, thành phố hoa phượng đỏ tan hoang, gồng mình chiến đấu, người dân phải đi tản, mẹ chị đã đồng ý theo chị về quê. Về quê, ban ngày chị Tấn cùng bạn bè và bà con làng Diệc đi làm học tác, gánh phân,

nhỏ mạ, làm bèo hoa dâu... Đêm đêm, trong ánh đèn dầu leo lét ở đình làng Diệc, chị “lên lớp” dạy binh dân học vụ. Lúc rảnh rỗi lại dạy múa, dạy hát cho bảy em nhỏ trong làng. Một ngày cuối năm 1965, chiến sự nổ ra ác liệt, nghe Đài Tiếng nói Việt Nam thông tin chiến sự mà lòng chị như có lửa. Tối hôm ấy, Chi đoàn Thanh niên thôn Diệc họp đột xuất. Đồng chí Bí thư Chi đoàn Nguyễn Văn Sắt quán triệt tinh thần chỉ đạo của Trung ương Đoàn phát động đoàn viên, thanh niên gia nhập thanh niên xung phong chống Mỹ cứu nước. Thời cơ đã đến, chị Tấn ghi tên đầu tiên.

Vậy là cô giáo dạy binh dân học vụ, cô thư ký đội sản xuất Trương Thị Tấn đã trở thành đội viên thanh niên xung phong chống Mỹ cứu nước. Niềm vui không thể tả xiết, chị cứ hát mãi khúc hát thanh niên xung phong: “Bạn thanh niên ơi, ai qua khu Bốn mà nghe tiếng hát của đoàn ta xung phong đi cứu nước...”. Mấy đêm liền chị không ngủ được, đêm trước ngày lên đường, ánh trăng khuya hắt sáng ứ ở xuống những lùm cây cạnh nhà số, tay chị vòng ôm lấy mẹ, chị đếm từng hơi thở của mẹ. Mẹ quàng tay ôm chặt chị hỏi: Sao con không ngủ? Chị thưa: Mai con phải đi xa. Mẹ chị hốt hoảng: Con đi đâu? Con đi học, học về làm cô giáo mẹ ạ - chị nói dối. Mẹ ôm chận an ủi. Hôm sau, tờ mờ sáng, chị khăn gói lên huyện tập trung, 10 ngày học điều lệnh, chị được phân chế vào Đại đội 931, Đại 93 thanh niên xung phong. Ở nhà, có ai đó mách mẹ chị là “con gái mẹ” đi thanh niên xung phong, bà đi bộ lên huyện tìm con. Lúc đó cả đoàn thanh niên xung phong hành quân từ huyện Hưng Nhân ra bến đò Nhật Tảo để vượt sông Hồng sang Phủ Lý (Hà Nam) rồi vào Hàm Rồng (Thanh Hóa). Đoàn thanh niên xung phong hát vang, đều bước đi ngang qua chỗ mẹ chị đứng, có nào cùng xúng xính quần phục màu cỏ ulla, có nào cũng cười tươi, mẹ chị không tìm ra chị, còn chị đã khác...

Theo tài liệu quân sự, chỉ riêng việc phục vụ chiến đấu như sửa đường, chữa cầu, tiếp đạn, kéo pháo, đào đắp công sự, cứu chữa và chăm sóc thương binh..., những năm tháng chống chiến tranh phá hoại của đế quốc Mỹ, nhân dân miền Bắc đã đóng góp hàng triệu ngày công. Trong điều kiện miền Bắc phải liên tục động viên thanh niên gia nhập lực lượng vũ trang, thanh niên xung phong, trên ruộng đồng, trong nhà máy, lao động nữ đóng vai trò chủ yếu, điều đó phản ánh những nỗ lực cao độ của hậu phương lớn trong đó có Thái Bình, tạo ra lực lượng vật chất và tinh thần to lớn, góp phần quan trọng bảo đảm cho miền Bắc có đủ sức mạnh đương đầu, đánh trả liên tục và có hiệu quả với nhiều thủ đoạn đánh phá và vô hiệu hóa nhiều loại vũ khí hiện đại của đế quốc Mỹ... Các phong trào “ba sẵn sàng”, “ba đảm đang”, “thóc không thiếu một cân, quân không thiếu một người”... đây lên mạnh mẽ, sôi nổi và rộng khắp ở Thái Bình. Năm 1965, miền Bắc có gần 290.000 thanh niên tình nguyện gia nhập quân đội. Chỉ trong khoảng thời gian ngắn, 68.874 thanh niên và quân nhân chuyển ngành hoặc phục vụ được tuyển vào quân đội, hàng chục nghìn người khác được gọi vào thanh niên xung phong, dân công hỏa tuyến. Đến cuối năm 1965, khối bộ đội chủ lực miền Bắc tăng gấp hai lần, từ 195.000 quân lên 400.000 quân. Các binh chủng, quân chủng cũng tăng nhanh về lực lượng, tăng cường về vũ khí, trang bị. Quân số các quân chủng, binh chủng tăng gấp 3 lần so với năm 1964, riêng Quân chủng Phòng không - Không quân, không quân tiêm kích nhiều đơn vị được gấp rút xây dựng, trong đó có các đơn vị tên lửa phòng không, pháo phòng không, ra-đa cảnh giới được xây dựng ở Phòng tuyến ven biển Tiên Hải, Thái Thụy, Kiến Xương và thị xã Thái Bình... QUANG VIÊN